

Supergalaxii

Erw Magdo

De ce ne mai ferim, când sufletul are grație?!
Inima transpiră trăiri cu unde de înaltă vibrație,
Dar ne ascundem după oglinzi cu urlete mute,
Să așteptăm până ce totul are să se transmute.

Prin ocheane de momente, percepute,
Laborios elaborate, simțite, concepute,
Schimburi de roluri, concepții, reflecții,
Onoare fără preconcepții, supergalaxii.

Sunetul Creației se aude mereu, vibrează
Din carcasă, grăiește prim sunet și creează
Universuri pe care le conectează la rețeaua
Infinită, ca structura neuronală, scântei efectua.

Contemplări, autoevaluări, prin cauze creând efecte;
Lecții. Noi toți aici, din diferite motive, inutile orice etichete,
Conectați la chintesență, martori obiectivi de după cortine.
Analiza calitativă se face la alte niveluri, în formă de fractali.

Pacea interioară nu depinde, ea n-are formă,
Nu se dislocă, e fluidă și nu intră-n normă.
Non-atașament și răbdare sunt chei de acces
Spre poarta inimii, astfel iubire avem de ales.